

ZARZĄDZENIE Nr 120. ³⁰..... 2012

STAROSTY ZGIERSKIEGO – SZEFA OBRONY CYWILNEJ POWIATU

z dnia ³¹..... lipca 2012 r.

w sprawie wprowadzenia do użytku „Planu ewakuacji (przyjęcia) ludności, zwierząt i mienia II stopnia na wypadek masowego zagrożenia” oraz instrukcji dla elementów organizacyjnych Powiatowego Zespołu ds. Ewakuacji

Na podstawie § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Szefa Obrony Cywilnej Kraju, szefów obrony cywilnej województw, powiatów i gmin (Dz.U. nr 96, poz. 850) oraz Wytocznych Szefa Obrony Cywilnej Kraju z dnia 17 października 2008 r. w sprawie zasad ewakuacji ludności, zwierząt i mienia na wypadek masowego zagrożenia

zarządza się, co następuje:

§ 1

W celu podjęcia odpowiednich działań i sprawnego przeprowadzenia ewakuacji na wypadek masowego zagrożenia, wprowadzam do użytku „Plan ewakuacji (przyjęcia) ludności, zwierząt i mienia II stopnia na wypadek masowego zagrożenia” oraz „Instrukcję w sprawie zasad ewakuacji ludności, zwierząt i mienia na wypadek masowego zagrożenia w Powiecie Zgierskim”, stanowiącą załącznik do niniejszego zarządzenia.

§ 2

Dokumenty wymienione w § 1 stanowią podstawę działania n/w elementów organizacyjnych Powiatowego Zespołu ds. Ewakuacji – Powiatowego Zespołu Zarządzania Kryzysowego:

- Powiatowy Zespół Ewidencyjno – Informacyjny (ZEI),
- Powiatowy Zespół Zbiórki (ZZb),
- Powiatowy Zespół Załadowczy na środki transportu (ZZ),
- Powiatowy Zespół Pomocy Logistycznej (ZPL),
- Powiatowy Zespół Rozdzielczy (ZR),
- Powiatowy Zespół Pomocy Medycznej (ZPM).

§ 3

Szefów zespołów czynię odpowiedzialnych za zapoznanie składów osobowych zespołów z zadaniami wynikającymi z planu ewakuacji oraz zasadami działania określonymi w instrukcji.

§ 4

Termin realizacji postanowień niniejszego zarządzenia ustala się do dnia 1 października 2012 roku.

§ 5

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania, jednocześnie traci moc Zarządzenie Nr 25/09 Starosty Zgierskiego – Szefa Obrony Cywilnej Powiatu z dnia 24 kwietnia 2009 r. w sprawie wprowadzenia do użytku instrukcji dla elementów organizacyjnych Powiatowego Zespołu ds. Ewakuacji.

STAROSTA ZGIERSKI
Krzysztof Rozanecki

INSTRUKCJA

W SPRAWIE ZASAD EWAKUACJI LUDNOŚCI, ZWIERZĄT I MIENIA NA WYPADEK MASOWEGO ZAGROŻENIA W POWIECIE ZGIERSKIM

1. Zasady organizowania procesu ewakuacji.

Ewakuacja jest jednym z podstawowych działań mających na celu ochronę życia i zdrowia ludzi, zwierząt oraz ratowanie mienia, w tym zabytków oraz ważnej dokumentacji, w przypadku wystąpienia wszelkiego rodzaju zagrożeń. Jej prowadzenie może mieć miejsce w różnych stadiach zdarzeń niebezpiecznych. W praktyce najczęściej przeprowadza się ewakuację osób poszkodowanych lub bezpośrednio zagrożonych (także zagrożonego mienia) po wystąpieniu zdarzenia niebezpiecznego (np. pożaru, wybuchu lub innego miejscowego zagrożenia) w obiektach lub terenie. Ewakuacja może mieć również charakter prewencyjny, tzn. może być prowadzona z terenów i obiektów, w przypadku zbliżającego się zagrożenia, np. związanego z rozprzestrzenianiem się zaistniałych zdarzeń niebezpiecznych (powódź, katastrofa chemiczna itp.) lub groźbą prowadzenia działań militarnych, w przypadku zagrożeń wojennych. W praktyce ewakuacja oznacza przemieszczenie ludności, zwierząt oraz mienia mającego istotne znaczenie dla gospodarki narodowej i rozwoju naukowego, ze stref zagrożenia do miejsc bezpiecznych.

Wyżej wymienione określenia oznaczają:

MASOWE ZAGROŻENIE – sytuacja wywołana działaniem sił natury, awariami technicznymi bądź innymi zdarzeniami, która stwarza potencjalną możliwość utraty zdrowia, życia ludzkiego lub wystąpienia szkody w mieniu albo i środowisku, charakteryzująca się dużym obszarem objętym zagrożeniem lub dużą liczbą zagrożonych osób.

STREFA ZAGROŻENIA – miejsca, rejony, obszary, w których występują zagrożenia dla życia lub zdrowia ludzi i zwierząt oraz środowiska i mienia, spowodowane przez naturalne katastrofy, awarie techniczne lub inne zagrożenia.

MIEJSCA BEZPIECZNE – miejscami bezpiecznymi nazywamy rejony, obszary na których w rozpatrywanym aktualnie czasie nie występują zagrożenia dla życia lub zdrowia ludzi zwierząt oraz środowiska i mienia.

Zadania w zakresie przygotowania i przeprowadzania ewakuacji oraz przedsięwzięć z nią związanych (np. zapewnienie warunków do przetrwania ewakuowanej ludności, zabezpieczenie ewakuowanego mienia) realizowane są przez wiele podmiotów. W przypadku tego typu skomplikowanych i prowadzonych wielokierunkowo działań, konieczna jest ich właściwa koordynacja. W przypadku ewakuacji prowadzonej na obszarze większym niż jedna gmina, działania te koordynuje starosta przy pomocy pracowników Starostwa Powiatowego oraz Powiatowego Zespołu Zarządzania Kryzysowego i zespołów powołanych do kierowania procesem ewakuacji.

Z uwagi na uwarunkowania związane z rodzajem i skalą zagrożenia wyróżnia się ewakuację I, II i III stopnia.

Ewakuacja I stopnia polega na niezwłocznym przemieszczeniu ludności, zwierząt, mienia z obszarów/miejsc, w których wystąpiło nagle, nieprzewidziane bezpośrednie zagrożenie poza strefę zagrożenia. Realizuje się ją natychmiast po zaistnieniu zagrożenia dla życia, zdrowia, i mienia. Organizuje się ją na polecenie wójta, burmistrza (prezydenta miasta), starosty, wojewody. Ewakuację może także zarządzić osoba kierująca akcją ratunkową na terenie objętym tą akcją. Kierujący akcją ratowniczą zobowiązany jest każdorazowo powiadomić właściwy organ administracji samorządowej o podjętej decyzji.

Ewakuację I stopnia można realizować w oparciu o dokumentację przygotowaną dla ewakuacji II stopnia.

Ewakuacja II stopnia polega na uprzednio przygotowanym planowym przemieszczeniu ludności, zwierząt, mienia z rejonów przyległych do zakładów, obiektów hydrotechnicznych, ze stref zalewowych oraz rejonów przyległych do innych obiektów stanowiących potencjalne zagrożenie dla ludności, zwierząt lub mienia w przypadku ich uszkodzenia lub awarii. Realizuje się ją w sytuacji wystąpienia symptomów takiego zagrożenia.

Ewakuacja III stopnia polega na uprzednio przygotowanym przemieszczeniu ludności, zwierząt, mienia, podczas podwyższania stanu gotowości obronnej państwa. Prowadzona jest w czasie zagrożenia bezpieczeństwa państwa i wojny.

W ramach ewakuacji I, II i III stopnia należy przewidzieć zarówno ewakuację zorganizowaną, jak i samoewakuację.

Samoewakuacja polega na przemieszczeniu się ludności z rejonów w których może wystąpić lub wystąpiło bezpośrednie zagrożenie dla życia i zdrowia, poza strefę zagrożenia. Prowadzona jest przede wszystkim w oparciu o własne możliwości (transportowe, zakwaterowania, itd.).

Ewakuacji podlegają wszyscy, którzy znajdują się w rejonie zagrożenia. Pierwszeństwo ewakuacji powinno objąć m.in.: matki i dzieci, kobiety ciężarne, osoby niepełnosprawne, osoby przebywające w zakładach opiekuńczych, domach dziecka, szpitalach dla przewlekle i nieuleczalnie chorych, podopiecznych opieki społecznej itp.

Ewakuacji nie podlegają, w zależności od jej rodzaju:

- osoby wchodzące w skład organizacji ratowniczych, ochrony ludności i służb porządku publicznego,
- osoby niezbędne dla zapewnienia ciągłości funkcjonowania życia lokalnej społeczności,
- osoby posiadające przydziały mobilizacyjne do sił zbrojnych lub formacji uzbrojonej nie wchodzącej w skład sił zbrojnych,
- funkcjonariusze formacji uzbrojonych nie wchodzących w skład sił zbrojnych (ABW, Straży Granicznej, BOR, itp.),
- osoby, które otrzymały przydział organizacyjno-mobilizacyjny do jednostki przewidzianej do militaryzacji lub jednostki zmilitaryzowanej,
- osoby, które otrzymały przydział organizacyjno-mobilizacyjny do formacji obrony cywilnej,
- osoby niezbędne w danym rejonie, ze względu na realizację zadań przez siły zbrojne.

Sposób przeprowadzenia ewakuacji w Powiecie Zgierskim określa *Plan ewakuacji (przyjęcia) ludności w Powiecie Zgierskim*, który jest częścią składową planu reagowania kryzysowego w zakresie ewakuacji ludności II stopnia oraz stanowi element składowy planu obrony cywilnej, w zakresie ewakuacji ludności III stopnia. Ponadto zasady ewakuacji ludzi, zwierząt i mienia, zawierają poniższe punkty niniejszej instrukcji.

Szczegółową organizację ewakuacji na terenie gmin Powiatu Zgierskiego, zawierają gminne/miejskie plany ewakuacji (przyjęcia) ludności, będące częścią składową gminnych/miejskich planów zarządzania kryzysowego oraz gminnych/miejskich planów obrony cywilnej.

2. Kierowanie procesem ewakuacji.

W przypadku ewakuacji I i II stopnia decyzję o jej przeprowadzeniu, w zależności od rodzaju i skali zagrożenia podejmują:

- a) wójt (burmistrz, prezydent miasta), starosta, wojewoda z obszarów bezpośrednio zagrożonych;
- b) organy kierujące działaniami w celu zapobieżenia skutkom klęski żywiołowej lub ich usunięcia, w zależności od obszaru objętego klęską są to:
 - wójt (burmistrz, prezydent miasta) – jeżeli stan klęski żywiołowej wprowadzono tylko na obszarze gminy,
 - starosta – jeżeli stan klęski żywiołowej wprowadzono na obszarze więcej niż jednej gminy wchodzącej w skład powiatu,
 - wojewoda – jeżeli stan klęski żywiołowej wprowadzono na obszarze więcej niż jednego powiatu wchodzącego w skład województwa,
 - minister właściwy do spraw wewnętrznych lub inny (właściwy) minister – jeżeli stan klęski żywiołowej wprowadzono na obszarze więcej niż jednego województwa,
- c) wojewoda w przypadku zdarzeń radiacyjnych o zasięgu wojewódzkim,
- d) minister właściwy do spraw wewnętrznych w przypadku zdarzeń radiacyjnych o zasięgu krajowym,
- e) osoba kierująca akcją ratunkową.

W przypadku ewakuacji III stopnia decyzję o jej przeprowadzeniu podejmują terenowe organy obrony cywilnej lub organy wojskowe (w strefie bezpośrednich działań wojennych), we współdziałaniu z właściwymi organami obrony cywilnej.

Do obowiązku wójta, (burmistrza, prezydenta miasta) oraz właściwego terenowo organu obrony cywilnej (jeżeli zachodzi taka konieczność) należy zabezpieczenie warunków niezbędnych do przetrwania ewakuowanej i poszkodowanej ludności oraz ewakuowanych zwierząt.

Ewakuacja ludności powinna odbywać się z reguły w obrębie danej jednostki administracyjnej. Jeżeli zachodzi potrzeba rozmieszczenia ludności poza jej granicami, wymaga to uzgodnień pomiędzy właściwymi organami władzy tych jednostek administracyjnych.

Dla sprawnego przebiegu procesu ewakuacji (przyjęcia) ludności w Powiecie Zgierskim, tworzy się następujące elementy organizacyjne:

Na szczeblu gmin (miast):

- a) w rejonach objętych ewakuacją:
 - zespoły ewidencyjno – informacyjne (ZEI);
 - zespoły zbiórki (ZZb);
 - zespoły załadowcze na środki transportu (ZZ);
 - zespoły pomocy medycznej (ZPM);
- b) na trasach ewakuacji:
 - zespoły pomocy medycznej (ZPM);
 - zespoły pomocy logistycznej, w tym technicznej (ZPL);
- c) w docelowym miejscu przeznaczenia:
 - zespoły wyładowcze (ZW);
 - zespoły rozdzielcze (ZR);
 - zespoły pomocy medycznej (ZPM).

Skład, zasady funkcjonowania oraz szczegółowe zadania dla poszczególnych zespołów określone są w gminnych (miejskich) planach ewakuacji (przyjęcia) ludności, uwzględniając możliwości tych gmin.

Na szczeblu powiatu:

- zespół ewidencyjno-informacyjny (ZEI);
- zespół zbiórki (ZZb);
- zespół załadowczy na środki transportu (ZZ);
- zespół pomocy logistycznej (ZPL);
- zespół rozdzielczy (ZR);
- zespół pomocy medycznej (ZPM).

Wyżej wymienione zespoły powołane na szczeblu powiatu, koordynują działania gminnych zespołów oraz organizują pomoc w sytuacji zakłócenia procesu ewakuacji. Skład zespołów oraz szczegółowe zadania określone są w **ZARZĄDZENIU Nr 120 .29. 2012** Starosty Zgierskiego – Szefa Obrony Cywilnej Powiatu z dnia 31.07. 2012 r. w sprawie organizacji ewakuacji z obszarów zagrożonych na terenie Powiatu Zgierskiego. Pracę wszystkich zespołów nadzoruje Powiatowy Zespół ds. Ewakuacji (Powiatowy Zespół Zarządzania Kryzysowego), który uwzględniając sytuacje wcześniej nie przewidziane, a mające wpływ na przebieg ewakuacji, przedstawia Staroście Zgierskiemu wnioski w zakresie tworzenia innych elementów usprawniających proces kierowania, lub zmiany składu i zadań istniejących struktur kierowania ewakuacją.

3. Zabezpieczenie procesu ewakuacji.

Na czas trwania ewakuacji organizuje się:

- zabezpieczenie transportowe,
- zabezpieczenie techniczne,
- zabezpieczenie porządkowo – ochronne,
- zabezpieczenie medyczno – sanitarne,
- zabezpieczenie socjalno – bytowe,
- zabezpieczenie łączności.

Zabezpieczenie transportowe polega na precyzyjnym zaplanowaniu niezbędnej ilości środków transportowych do przewozu ewakuowanej ludności z rejonów ewakuacji do rejonów rozmieszczenia. W planowaniu środków transportowych należy uwzględnić: własne środki transportowe ewakuowanej ludności, transport kolejowy, transport samochodowy, ewakuację pieszą (w przypadku małej odległości do miejsc bezpiecznych i braku możliwości zapewnienia środków transportu).

Transport samochodowy pozyskuje się poprzez zawarcie stosownych umów, porozumień a także nakładając świadczenia osobiste i rzeczowe - wzór karty zawiera *Plan ewakuacji (przyjęcia) ludności Powiatu Zgierskiego*. Ze względu na ograniczoną ilość pojazdów możliwych do pozyskania na terenie Powiatu Zgierskiego, zaplanowano przewóz rotacyjny ewakuowanej ludności. Szczegółowe zasady organizacji transportu ludności zawarte są w *Wytycznych Szefa Obrony Cywilnej Kraju z dnia 17 października 2008 r. w sprawie zasad ewakuacji ludności, zwierząt i mienia na wypadek masowego zagrożenia*.

Zabezpieczenie techniczne ewakuacji ludności stanowią zespoły pomocy logistycznej, w tym technicznej i środki łączności, w które powinny być wyposażone elementy organizacyjne ewakuacji (przyjęcia) ludności. Ilość i rozmieszczenie Zespołów Pomocy Logistycznej określona jest w planie ewakuacji (przyjęcia) ludności.

Opiekę medyczno – sanitarną w rejonach rozmieszczenia ewakuowanej ludności sprawują terenowe jednostki służby zdrowia. Ze względu na duże prawdopodobieństwo wystąpienia sytuacji traumatycznych, konieczne jest zorganizowanie pomocy psychologicznej dla ewakuowanej ludności.

Opiekę sanitarno – epidemiologiczną organizuje się na bazie powiatowej stacji sanitarno – epidemiologicznych (SSE). Zadaniem SSE jest sprawowanie nadzoru nad warunkami sanitarnymi w czasie ewakuacji oraz prowadzenie analiz laboratoryjnych w razie pojawienia się symptomów zatrucia i zagrożenia epidemią.

Zabezpieczenie socjalno – bytowe organizują wójtowie (burmistrzowie) tych gmin, na terenie których planowane jest rozmieszczenie ewakuowanej ludności. Zabezpieczenie socjalno – bytowe obejmuje zakwaterowanie oraz zaopatrzenie w niezbędne artykuły konsumpcyjne (żywność, wodę, odzież, energię itp.).

Do zakwaterowania ewakuowanej ludności wykorzystuje się: ośrodki wczasowe, domy wypoczynkowe, hotele, internaty, świetlice i inne pomieszczenia nadające się do tego celu. Wykaz tych obiektów zawiera *Plan ewakuacji (przyjęcia) ludności Powiatu Zgierskiego*. W razie potrzeby ludność ewakuowaną dokwateruje się do ludności miejscowej (tylko w sytuacji wyjątkowej, na krótki okres – do czasu przygotowania miejsc w innych obiektach). Jako normę zakwaterowania przyjmuje się 2 – 3 m² powierzchni mieszkalnej na osobę.

Najważniejszym czynnikiem warunkującym przetrwanie ludności jest zabezpieczenie odpowiedniej ilości wody dla ewakuowanej ludności. Minimalna ilość wody powinna wynikać z następującego zestawienia:

➤ woda do spożycia	- 2,5 – 3 litry/dobę,
➤ podstawowa higiena	- 2 – 6 litrów/dobę,
➤ gotowanie żywności	- 3 – 6 litrów/dobę,
➤ Razem	- 7,5 – 15 litrów/dobę.

Wskazany jest przyjęcie wartości 15 litrów/osoba/dzień, jako minimalną ilość wody, przy określaniu pojemności ewakuacyjnej rejonów.

Do zaopatrywania ewakuowanej ludności w produkty żywnościowe, wykorzystuje się sieć handlu detalicznego i hurtowego oraz punkty zbiorowego żywienia. W razie wprowadzenia systemu reglamentowania zaopatrzenia, urzędy miast i gmin wydają ewakuowanej ludności bony (talony) na podstawie odcinków „C” kart ewakuacji.

Po wyczerpaniu przez ludność zapasów własnych żywności, urzędy miast i gmin wydają żywność dla ewakuowanej ludności z uwzględnieniem poniższych kryteriów:

- 2100 kcal/osoba/dzień,
- białka powinny być źródłem 10 – 12% całkowitej energii,
- tłuszcze powinny być źródłem 17% całkowitej energii.

Powyższe kryteria żywności są adresowane tylko dla ludności całkowicie zależnej od dostarczanej żywności.

Przy określaniu pojemności ewakuacyjnej regionu należy także wziąć pod uwagę liczbę ustępów. Należy dążyć do spełnienia wymogów określonych w § 28 ust. 1 rozdział 4 załącznika nr 3 pt. „Wymagania dla pomieszczeń i urządzeń higieniczno-sanitarnych” do rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 26 września 1997 r. w sprawie ogólnych przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy (Dz. U. z 2003 r., Nr 169, poz. 1650 z późn. zm.):

- 1miska ustępowa i 1 pisuar – 30 mężczyzn,
- 1miska ustępowa – 20 kobiet.

Zabezpieczenie łączności obejmuje:

- łączność powiadamiania,
- łączność kierowania i współdziałania.

W łączności powiadamiania wykorzystuje się dostępne środki łączności radiowej i przewodowej (w tym regionalne rozgłośnie radiowe i telewizyjne oraz CB-radio). Ludność podlegającą ewakuacji powiadamia się nadając komunikaty przez regionalne rozgłośnie radiowe i telewizyjne, rozwieszając plakaty, rozdając ulotki oraz wykorzystując ruchome środki nagłaśniające.

W łączności kierowania i współdziałania wykorzystuje się środki łączności telefonicznej (w tym telefonii komórkowej), radiotelefonicznej, poczty elektronicznej i faksowej. Organizację łączności dla potrzeb przeprowadzenia ewakuacji zawiera *Plan ewakuacji (przyjęcia) ludności Powiatu Zgierskiego*.

4. Zasady ewakuacji mienia.

Przy planowaniu ewakuacji ludności należy przewidzieć konieczność przewozu 50 kg bagażu na każdą osobę. Sposób realizacji tego zamierzenia określony jest w gminnych planach ewakuacji (przyjęcia) ludności.

Istotnym problemem wymagającym szczególnych działań Gminnych (Miejskich) Zespołów Zarządzania Kryzysowego oraz Powiatowego Zespołu ds. Ewakuacji (Powiatowego Zespołu Zarządzania Kryzysowego) jest ewakuacja mienia związana z dorobkiem naukowym, technicznym, kulturowym, itp.

Jest to zazwyczaj unikalna aparatura i dokumentacja naukowa, urządzenia o ważnych walorach technicznych i użytkowych, dokumentacja niejawną lub też dzieła sztuki

czy zabytki kultury. Zwykle jest to mienie podmiotów gospodarczych lub placówek kulturalno-oświatowych. Organizacja ewakuacji mienia mającego szczególne znaczenie dla gospodarki narodowej i rozwoju naukowego, po zapewnieniu warunków do ochrony ludności jest istotnym priorytetem działania wszystkich zespołów powołanych do kierowania procesem ewakuacji.

Miejsca i obiekty (pomieszczenia) do przechowywania unikalnej aparatury oraz dokumentacji poza stałą siedzibą jednostki organizacyjnej określa kierownik tej jednostki w porozumieniu z wójtem gminy (burmistrzem) lub starostą. Obiekty i pomieszczenia do przechowywania unikalnej aparatury i dokumentacji naukowej oraz ważnej dokumentacji technicznej i technologicznej, powinny spełniać warunki określone w *Wytycznych Szefa Obrony Cywilnej Kraju z dnia 17 października 2008 r. w sprawie zasad ewakuacji ludności, zwierząt i mienia na wypadek masowego zagrożenia*.

5. Organizacja ochrony mienia w czasie ewakuacji.

Podmioty odpowiedzialne za organizację ochrony mienia pozostawionego przez ludność ewakuowaną, określone są w *Planie ewakuacji (przyjęcia) ludności Powiatu Zgierskiego*

Sposób przygotowania do ewakuacji mienia mającego szczególne znaczenie, zasady jego ochrony, określone zostały w *Wytycznych Szefa Obrony Cywilnej Kraju z dnia 17 października 2008 r. w sprawie zasad ewakuacji ludności, zwierząt i mienia na wypadek masowego zagrożenia*.

Organizacja ochrony zabytków przedstawiona jest w *Planie ochrony zabytków na wypadek konfliktu zbrojnego i sytuacji kryzysowych dla Powiatu Zgierskiego*.

6. Sposób powiadamiania ludności o zarządzanej ewakuacji.

Ewakuacja ludności to wymuszone działania administracyjne, które mimo nadrzędnego celu jakim jest ochrona ludności, mogą wywołać wśród ludności panikę lub nawet agresję, spowodowaną bezsilnością ludzi wobec zagrożeń. Aby skutecznie przeciwdziałać niekontrolowanemu przemieszczaniu się ludności, należy niezwłocznie po podjęciu decyzji o ewakuacji, w sposób planowy i zorganizowany powiadomić ludność o sposobie przeprowadzenia zarządzanej ewakuacji.

Organizację systemu powiadamiania ludności oraz sposób realizacji tych zamierzeń określają załączniki do „Powiatowego planu zarządzania kryzysowego”: załącznik nr 1 *Procedury realizacji zadań z zakresu zarządzania kryzysowego* oraz załącznik nr 4 *Zasady informowania ludności o zagrożeniach i sposobach postępowania na wypadek zagrożeń* ”.

Jeżeli ewakuację zarządzono tylko na terenie jednej gminy, powiadamianie ludności realizowane jest wg procedur opracowanych w planie zarządzania kryzysowego tej gminy.

7. Organizacja zabezpieczenia opuszczonych pomieszczeń mieszkalnych.

W celu właściwego zabezpieczenia opuszczonych pomieszczeń mieszkalnych na terenach objętych ewakuacją, w ramach informowania ludności przekazywane są komunikaty określające sposób zabezpieczenia mieszkań przed kradzieżą, pożarem czy zalaniem wodą. Organy zarządzania kryzysowego miast i gmin, w których zarządzono ewakuację, we współdziałaniu z pogotowiem energetycznym i gazowym organizują sprawdzenie zabezpieczenia instalacji energetycznych i gazowych, z rozważeniem możliwości ich odłączenia od opuszczonych pomieszczeń mieszkalnych.

Ochronę opuszczonych pomieszczeń w zakresie przeciwdziałania włamaniom i kradzieżom organizuje Komenda Powiatowa Policji w Zgierzu we współdziałaniu z wójtami gmin, burmistrzami miast, z terenu których dokonano ewakuacji. Przewiduje się wydzielenie sił i środków będących w dyspozycji służb i straży funkcjonujących na terenie Powiatu Zgierskiego (OSP, Straż Miejska, Straż Leśna, Formacje Obrony Cywilnej) do zwiększenia możliwości Policji w zakresie zapewnienia ochrony opuszczonych pomieszczeń.

Szczegółową organizację zabezpieczenia opuszczonych pomieszczeń zawierają gminne (miejskie) plany ewakuacji (przyjęcia) ludności.

8. Zasady działania elementów składowych procesu ewakuacji.

ZESPÓŁ EWIDENCYJNO – INFORMACYJNY (ZEI)

Zespół ewidencyjno – informacyjny, zwany dalej (ZEI) – jest początkowym ogniwem procesu ewakuacji ludności. Powinien koordynować działalność komórek organizacyjnych prowadzących sprawy rejestracji i wydawania kart ewakuacji. W ZEI rejestruje i wydaje się karty ewakuacji osobom, którym przed zarządzeniem ewakuacji kart nie wydano, informuje się ludność o organizacji ewakuacji oraz kieruje się ją do miejsc załadunku lub zbiórki. Udziela się również zezwolenia na opuszczenie rejonu ewakuacji własnymi środkami transportu (jeżeli wcześniej nie dokonano tych czynności).

ZEI organizuje się w dogodnych miejscach ułatwiających jego funkcjonowanie oraz opuszczenie przez ludność – w możliwie najkrótszym czasie – rejonów objętych ewakuacją.

Struktura organizacyjna ZEI może być następująca:

- kierownik zespołu,
- sekcja informacyjna,
- sekcja ewidencyjna,
- sekcja porządkowo – ochronna.

Skład osobowy ZEI powinien zapewnić sprawną obsługę wszystkich osób przybywających do miejsc funkcjonowania tych zespołów. Kierownik ZEI utrzymuje łączność z zespołem zarządzania kryzysowego szczebla organizującego ZEI oraz kierownikiem zespołu zbiórki lub zespołu załadowczego (jeżeli kieruje do nich ludność).

Zespoły ewidencyjno – informacyjne obowiązane są po zakończeniu pracy zespołu przekazać do zespołu zarządzania kryzysowego (zespołu ds. ewakuacji) uaktualniony wyciąg z zestawienia imiennego osób objętych ewakuacją.

ZESPÓŁ ZBIÓRKI (ZZb)

Zespół zbiórki, zwany dalej (ZZb) – zespół ten tworzy się w miejscach, z których ludność w sposób zorganizowany udaje się do miejsc rozmieszczenia zespołów rozdzielczych. Zespół zbiórki prowadzi ewidencję ilościową ewakuowanej ludności oraz formuje kolumny i skierowuje na wyznaczone drogi marszu z przewodnikiem na czele. Dla przewodników, po opracowaniu planu ewakuacji przygotowuje się stosowną dokumentację (szkic drogi marszu, czas marszu, skład ilościowy kolumny, miejsca i okresy wypoczynku, zabezpieczenie marszu, itp.). Jeżeli kolumna dzieli się na części, wyznacza się tzw. Starszych poszczególnych części. W celu zachowania porządku wyznacza się odpowiednią ilość osób funkcyjnych. Każdej kolumnie nadaje się numer i przydziela niezbędne środki transportowe w celu przewiezienia bagażu.

Struktura organizacyjna zespołu zbiórki może być następująca:

- kierownik zespołu,
- sekcja ewidencyjna,
- sekcja organizacji kolumn,
- sekcja porządkowo – ochronna.

Skład osobowy ZZb powinien zapewnić sprawną obsługę wszystkich osób planowanych do wyjścia z miejsc funkcjonowania tych zespołów. Kierownik ZZb utrzymuje łączność z kierownikiem ZEI, z którego przysyłana jest ludność oraz kierownikiem ZR, do którego jest ona przemieszczana.

ZESPÓŁ ZAŁADOWCZY NA ŚRODKI TRANSPORTU (ZZ)

Zespół załadowczy na środki transportu, zwany dalej (ZZ) – zlokalizowany jest w miejscu, w którym ludność rozmieszcza się w środkach transportu. Rozwija się na stacjach, przystankach kolejowych, placach, w parkach itp. usytuowanych w miarę możliwości w pobliżu ZEI. W zespole należy unikać nadmiernego gromadzenia i przebywania ludności. ZZ rozdziela ludność do poszczególnych środków transportowych, jednocześnie prowadzi ewidencję ilościową ludności przybyłej do miejsc funkcjonowania tych zespołów.

Struktura organizacyjna ZZ może być następująca:

- kierownik zespołu,
- sekcja ewidencyjna,
- sekcja przewodników kolumn i załadunku,
- sekcja porządkowo – ochronna.

Skład osobowy ZZ powinien zapewnić sprawną obsługę wszystkich osób planowanych do wyjazdu z miejsc funkcjonowania tych zespołów. Kierownik zespołu utrzymuje łączność z kierownikiem ZEI, z których przysyłana jest ludność oraz kierownikami ZW, do których jest ona przemieszczana.

ZESPÓŁ ROZDZIELCZY (ZR)

Zespół rozdzielczy, zwany dalej (ZR) – organizuje się w rejonie rozmieszczenia ludności. W zależności od potrzeb organizuje się go w pobliżu ZW lub oba zespoły w jednym miejscu (wtedy dostosowuje się strukturę organizacyjną do potrzeb). Powinien on być przygotowany do przyjęcia kolumn i osób ewakuowanych własnymi środkami transportu. ZR zbiera odcinki „C” karty ewakuacji oraz informuje ludność o zasadach pobytu w nowym miejscu zakwaterowania, w tym zasadach żywienia zbiorowego, pomocy medycznej, itp.

Dla przemieszczenia ludności z ZR do miejsc zakwaterowania przygotowuje się odpowiednią ilość środków transportowych (samochody, ciągniki, itp.). W razie ich braku ludność przemieszcza się pieszo.

Struktura organizacyjna ZR może być następująca:

- kierownik zespołu,
- sekcja ewidencyjno – informacyjna,
- sekcja transportu,
- sekcja rozprawdzająca,
- sekcja porządkowo – ochronna.

Skład osobowy ZR powinien zapewnić sprawną obsługę wszystkich osób planowanych do przejścia przez miejsca funkcjonowania tych zespołów. Kierownik ZR utrzymuje łączność z kierownikami ZW i ZZb, z których kierowana jest ludność oraz z gminnymi zespołami zarządzania kryzysowego. Do zespołu rozdzielczego powinni zostać skierowani łącznicy z poszczególnych miejscowości, których zadaniem będzie doprowadzenie grup ludności do poszczególnych miejscowości w celu zakwaterowania.

Elementy organizacyjne ewakuacji (przyjęcia) ludności tworzy się (za wyjątkiem zespołu pomocy medycznej i zespołu pomocy technicznej) na bazie komórek organizacyjnych urzędów prowadzących sprawy ewidencji ludności.

Zespoły rozdzielcze po zakończeniu procesu przyjęcia ludności, przekazują do zespołu zarządzania kryzysowego (zespołu ds. ewakuacji) oraz referatu ds. ewidencji ludności imienny przydział miejsc zakwaterowania

ZESPÓŁ POMOCY MEDYCZNEJ (ZPM)

Zespół pomocy medycznej, zwany dalej (ZPM) – organizuje się na bazie personelu jednostek służby zdrowia. Rozmieszcza się je w tych samych miejscowościach co ZEI, ZZb i na trasach ewakuacji. Zadaniem ZPM jest udzielenie doraźnej pomocy medyczno – sanitarnej oraz kierowanie osób wymagających pomocy kwalifikowanej i specjalistycznej do odpowiednich jednostek służby zdrowia (szpitali, przychodni, ośrodków zdrowia). ZPM powinny dysponować środkami transportu (najlepiej karetkami) do przewożenia osób wymagających udzielenia pomocy.

Struktura organizacyjna ZPM może być następująca:

- kierownik zespołu,
- sekcja pomocy doraźnej,
- sekcja transportowa.

Skład osobowy zespołu powinien zapewnić sprawną obsługę wszystkich osób wymagających udzielenia pomocy kwalifikowanej lub specjalistycznej. Kierownik ZPM utrzymuje łączność z najbliższymi jednostkami służby zdrowia, do których przewidywane jest kierowanie osób.

ZESPÓŁ POMOCY LOGISTYCZNEJ (ZPL)

Zespół pomocy logistycznej, zwany dalej (ZPL) – organizuje się w celu logistycznego zabezpieczenia procesu ewakuacji, w tym ciągłości ruchu pojazdów. Tworzy się je na bazie stacji obsługi i warsztatów samochodowych rozmieszczonych na trasach ewakuacji ludności oraz innych miejscach pozwalających na skuteczną realizację przedsięwzięć logistycznych takich jak żywność, zaopatrzenie w wodę i inne.

Struktura organizacyjna ZLP* może być następująca:

- kierownik zespołu,
- sekcja pomocy technicznej,
- specjaliści.

Skład osobowy zespołu powinien zapewnić usunięcie awarii w pojazdach przewidzianych do wykorzystania w procesie ewakuacji ludności lub holowanie ich do warsztatów naprawczych. ZPL powinien dysponować ruchomym warsztatem samochodowym i samochodem holowniczym oraz innym sprzętem w zależności od realizowanych zadań logistycznych. Kierownik ZPL powinien dysponować środkami

INSPEKTOR
Wojciech Tyszkowski

PROSZĄ ZGIERSKI
Wojciech Kozanecki

* Struktura zespołu zależna od zakresu realizacji zadań.